

Arrest

nr. 334 545 van 16 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 juli 2025.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart een Palestijn van Arabische origine afkomstig uit Gaza te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 28 februari 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij diende op 12 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in. Op 15 maart 2023 werd haar in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend. De

verzoekende partij ontving een Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 14 maart 2026 en een Grieks reisdocument dat geldig is tot 20 april 2028 (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 8-9; stuk 5, map met 'documenten', fotokopie Griekse verblijfsvergunningskaart en fotokopie Grieks reisdocument; stuk 6, map met 'landeninformatie', Eurodac Search Result en Eurodac Marked Record en stuk 7, map 'DVZ', Bijkomende vragen M-status Griekenland en verklaring DVZ, nrs. 23 en 27).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij wel degelijk diverse rapporten heeft bijgebracht over de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zodat de verzoekende partij niet gevolgd kan worden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat het administratief dossier geen informatie bevat over de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Er dient wel te worden vastgesteld dat het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022, waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst, niet meer raadpleegbaar is via de in de bestreden beslissing weergegeven weblink. Het voormelde rapport wordt dan ook buiten beschouwing gelaten.

Uit de door de verzoekende partij bijgebrachte actuele landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende

partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Zij betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene landeninformatie en haar eerder afgelegde verklaringen te herhalen of hiernaar te verwijzen, brengt de verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

5. De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland. Uit haar verklaringen kan niet blijken dat zij kampt met enige medische of psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

De verzoekende partij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij kampt met hevige pijn aan haar geslachtsdeel (administratief dossier, stuk 7, map 'DVZ', Bijkomende vragen M-status Griekenland). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalt de verzoekende partij opnieuw haar fysieke klachten aan haar geslachtsdeel aan en stelt zij ook rugpijn en psychologische klachten te hebben, zoals stress, slaapproblemen en piekergedrag, waarvoor zij in België naar een kinesist en psycholoog gaat. Zij verklaart medicatie (pijnstillers) te nemen voor haar fysieke klachten, maar niet voor haar psychologische problemen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 5-8).

Ter staving van haar fysieke klachten aan haar geslachtsdeel en rug legt zij een Belgisch medisch verslag neer van een consultatie op de dienst urologie van het UMC Sint-Pieter op 16 augustus 2023 (administratief dossier, stuk 5, map met 'documenten'). In dit verslag wordt gesteld dat haar rugpijn van musculaire oorsprong is (spierpijn) en dat er geen 'urologische componenten' zijn die de aard van de pijn kunnen verklaren. Er wordt geadviseerd om kinesithérapie te volgen. De verzoekende partij legt ter staving van haar psychologische problemen een attest van een klinisch psycholoog van 30 januari 2025 neer (administratief dossier, stuk 5, map met 'documenten'). In dit attest wordt gesteld dat de verzoekende partij al een aantal keer naar de psycholoog is geweest en dat zij een sterke psychische onrust vertoont. Er wordt in het attest melding gemaakt van een ernstige depressie en een posttraumatische stressstoornis in hoofde van de verzoekende partij. Er wordt een psychotherapeutische begeleiding aangeraden. Tenslotte wordt er in het attest gesteld dat een nauwlettend toezicht ook essentieel is, gelet op het risico op suïcide door de suïcidale gedachten van de verzoekende partij. De verzoekende partij legt geen andere, meer recente documenten inzake haar fysieke of psychologische problemen of de opvolging hiervan neer.

In de mate dat het noodzakelijk zou zijn dat de verzoekende partij verder wordt opgevolgd voor haar psychologische of medische/ fysieke problemen, toont zij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische of psychologische ondersteuning, temeer haar een verblijfsvergunning werd verleend, waarvan zij niet aantoonde dat die verstreken is. Zij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, stuk 7, map 'DVZ', Bijkomende vragen M-status Griekenland) en tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4-5) niet over een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) te beschikken omdat zij dit niet heeft aangevraagd. Zij toont echter niet aan dat het voor haar onmogelijk zou zijn om in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen te voltooien. Zij verklaarde immers tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij in Griekenland reeds een beroep heeft gedaan op een advocaat om haar Griekse verblijfsvergunning en haar Grieks reisdocument te bekomen en dat deze procedure vlot is verlopen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 9-10), zodat er kan worden vastgesteld dat zij er in het verleden al in slaagde om, ondanks de mogelijke moeilijkheden die kunnen ontstaan bij het verkrijgen van zulke documenten, deze wel degelijk te verkrijgen. Uit de door de beide partijen bijgebrachte informatie blijkt voorts dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van haar AMKA, wanneer zij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 275-276 en UNHCR Greece, "Living in Greece – Access to Healthcare"). Mensen die geen sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een dokter die werkzaam is in een openbaar ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR Greece, "Living in Greece – Access to Healthcare").

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. De verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift ook naar een gebrek aan informatie en tolkdiensten. Het komt de verzoekende partij echter toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. Zij toont niet in concreto aan dat zij als statushouder in Griekenland geen of onvoldoende toegang heeft tot medische bijstand. De verzoekende partij zou tijdens haar eerder verblijf in Griekenland door de organisatie 'dokters zonder grenzen' zijn onderzocht en er zouden haar ook pijnstillers zijn voorgeschreven. Voorts zou de verzoekende partij door deze organisatie doorverwezen zijn naar een lokaal ziekenhuis waar zij op 10 maart 2023 een afspraak kreeg voor 18 september 2023 (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 5). Zij legt hier ook een document van neer (administratief dossier, stuk 5, map met 'documenten'). De verzoekende partij leidt uit het feit dat zij zo lang diende te wachten op haar afspraak af dat men haar in Griekenland niet wilde helpen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 5). Er dient echter te worden vastgesteld dat er wel degelijk een begin van behandeling werd opgestart. Wat betreft de wachttijd voor de afspraak, dient erop te worden gewezen dat dit niet wegneemt dat de verzoekende partij wel degelijk toegang had tot medische zorgverlening. De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij geen toegang zou hebben tot spoedeisende medische verzorging indien zij hier nood aan zou hebben en zich naar een spoedafdeling van een ziekenhuis zou begeven. Uit haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten kan evenmin blijken dat zij nood heeft aan een regelmatige, gespecialiseerde en complexe opvolging of behandeling. De verzoekende partij toont dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of zal kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Voorts kan op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier niet worden afgeleid dat haar psychologische of medische/ fysieke problemen op heden dermate ernstig zijn dat zij haar terugkeer naar Griekenland in de weg zouden staan of dat deze problemen belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Uit haar verklaringen blijkt immers dat zij van haar psycholoog tips heeft meegekregen om haar negatieve gedachten onder controle te krijgen. Uit haar verklaringen blijkt dat zij normaal kan functioneren in de maatschappij. Zo verklaarde zij af te spreken met vrienden en familie in Antwerpen, Sint-Niklaas en Luik en in het weekend uit te gaan door iets te gaan drinken met vrienden of door naar de disco te gaan. Zij verklaart ingeschreven te zijn bij de VDAB om een opleiding te kunnen volgen en zo een nieuwe job te kunnen vinden. Zij zou zich ook willen inschrijven voor een taal cursus (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 6-8). Hoewel er niet wordt betwist dat zij in het verleden suïcidale gedachten had, kan op basis van haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat zij door de tips van haar psycholoog haar negatieve gedachten onder controle kan houden en dat zij normaal kan functioneren in de maatschappij, niet blijken dat er nog een risico op suïcide aanwezig is in hoofde van de verzoekende partij. Uit het betoog in het verzoekschrift kan dit evenmin blijken. Zij legt hier, in het kader van de onderhavige beroepsprocedure, ook geen recent document over neer. De verzoekende partij toont ook niet aan dat zij haar psychologische opvolging in Griekenland niet zou kunnen verderzetten (supra). Hoewel er niet betwist wordt dat onder andere de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op de verzoekende partij, kan, gelet op het voorgaande, niet blijken dat de verzoekende partij op heden persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze belangrijke negatieve gevolgen hebben op haar zelfredzaamheid en autonomie.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met haar grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. De verzoekende partij is een 29-jarige man. Volgens de gegevens in het administratief dossier diende de verzoekende partij op 12 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland in. Op 15 maart 2023 werd haar in Griekenland de vluchtelingenstatus toegekend. De verzoekende partij ontving een Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 14 maart 2026 en een Grieks reisdocument dat geldig is tot 20 april 2028 (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 8-9; stuk 5, map met 'documenten', fotokopie Griekse verblijfsvergunningskaart en fotokopie Grieks reisdocument; stuk 6, map

met 'landeninformatie', Eurodac Search Result en Eurodac Marked Record en stuk 7, map 'DVZ', Bijkomende vragen M-status Griekenland en verklaring DVZ, nrs. 23 en 27). Dit stemt overeen met de algemene landeninformatie die voorligt. Hieruit blijkt dat personen met de vluchtelingenstatus een verblijfsvergunning ontvangen die geldig is voor drie jaar (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 243).

Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift ingaat op de obstakels en problemen die zich kunnen voordoen bij het bekomen en verlengen van Griekse verblijfsvergunningen en reisdocumenten, dient erop gewezen te worden dat zij niet dienstig naar deze informatie hieromtrent kan verwijzen aangezien zij deze documenten reeds heeft bekomen en haar Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 14 maart 2026 en haar Grieks reisdocument tot 20 april 2028. Het verstrijken van de geldigheid van deze documenten blijkt nergens uit en wordt door de verzoekende partij niet aangetoond. De verzoekende partij verklaart dat zij de gedrukte, papieren versies van haar Griekse verblijfsvergunning en haar Grieks reisdocument heeft weggegooid bij haar aankomst in België (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4). Gelet op het belang van haar Griekse documenten, zoals dit ook blijkt uit de door haarzelf bijgebrachte informatie, is het weinig aannemelijk dat de verzoekende partij deze documenten zou hebben weggegooid. Zij beperkt zich overigens tot loutere, niet-gestaafde beweringen gezien zij geen attest van verlies voorlegt. Er dient dan ook te worden besloten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij effectief haar Griekse documenten heeft weggegooid. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning en een geldig Grieks reisdocument zal beschikken. Hoe dan ook toont de verzoekende partij niet aan dat zij er geen duplicaten van zou kunnen verkrijgen.

De verzoekende partij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in Griekenland over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte (administratief dossier, stuk 7, map 'DVZ', Bijkomende vragen M-status Griekenland). Hoewel zij tijdens het persoonlijk onderhoud plots lijkt te stellen dat zij geen poging heeft ondernomen om een fiscaal registratienummer (AFM) te bekomen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4-5), dient te worden opgemerkt dat blijkens de beschikbare landeninformatie, personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals de verzoekende partij in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen ("Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2023, p. 18). Op het moment dat de verzoekende partij in Griekenland was, had zij dus een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (ibid., p. 17-18). Het AFM blijft voorts geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (ibid.). De Raad herinnert eraan dat de verzoekende partij haar Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning loopt immers nog tot 14 maart 2026 (supra). Gezien de verzoekende partij haar verblijfsvergunning niet verloopt voor 14 maart 2026, is haar AFM dus ook geldig tot die datum. In geval van terugkeer naar Griekenland blijft de verzoekende partij derhalve toegang behouden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerende goederen. De verzoekende partij haar betoog, dat zij hier geen of onvoldoende toegang tot zou hebben, kan dan ook geenszins gevolgd worden.

7. Verder dient benadrukt te worden dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden, nu zij uitdrukkelijk stelt dat zij niet van plan was in Griekenland te blijven en al lang rondliep met het idee om naar België te komen omdat haar oom en kennissen in België wonen (administratief dossier, map 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4-5 en stuk 7, map 'DVZ', verklaring DVZ, nr. 28). Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in Griekenland op 15 maart 2023 dan ook nog slechts zo'n drie à vier maanden in dit land heeft verbleven, nu zij uit Griekenland verklaart te zijn vertrokken op 3 juli 2023 (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 10). Zij verklaart dat zij een week of tien dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsvergunning en haar Grieks reisdocument uit Griekenland is vertrokken (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 4-5 en 10). Het is voor de verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, ondersteuning, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen (en ander onderwijs) in Griekenland.

Uit haar verklaringen blijkt bovendien dat zij slechts erg beperkte stappen ondernomen heeft om een leven uit te bouwen in Griekenland. Nadat zij uit het opvangcentrum moest vertrekken, verbleef zij volgens haar

verklaringen op straat in Athene waar zij in parken sliep en waar zij af en toe bij mensen die dit aanboden kon douchen of de nacht kon doorbrengen (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 9-10). Zij heeft echter geen duidelijke pogingen ondernomen om er haar eigen woonruimte te vinden of om bij de Griekse instanties aan te kaarten dat zij dakloos was (ibid., p. 10-11). Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij niet gemotiveerd was om in Griekenland te blijven en dat zij het land zou verlaten van zodra zij hiertoe in staat was na het bekomen van haar Griekse documenten (ibid.). De verzoekende partij verklaart verder dat zij nooit heeft gewerkt in Griekenland (ibid., p. 11). Waar zij verwijst naar haar verklaringen dat zij in Griekenland te weinig zou worden betaald (ibid.), dient te worden opgemerkt dat zij niet aantoont dat zij veelvuldige, concrete stappen heeft gezet om er ander, beter betalend, werk te vinden. Zo zou zij zich nooit hebben ingeschreven in een arbeidsbemiddelingsbureau, hoewel er van haar kan worden verwacht dat zij zich hieromtrent informeert en minstens pogingen doet om zich in te schrijven als werkzoekende (ibid.). De verzoekende partij laat dan ook na om aan te tonen dat zij veelvuldige en ernstige pogingen heeft ondernomen om haar situatie in Griekenland te verbeteren.

De verzoekende partij maakt niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband de verzoekende partij toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Zij toont niet aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Zij moet in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in haar levensonderhoud te voorzien.

Er kan wel worden aangenomen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van haar enige inspanning zal vergen om haar leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

8. Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, zoals de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud (administratief dossier, stuk 4, map met 'bijkomende info', NPO, p. 9) en in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar zij in het verzoekschrift verwijst naar haar eerder afgelegde verklaringen dat zij door de Griekse politie werd mishandeld en racistisch werd behandeld en de leefomstandigheden in het opvangcentrum zeer slecht waren toen zij nog een verzoeker om internationale bescherming was (ibid., p. 9 en 11-12), dient in navolging van de commissaris-generaal te worden opgemerkt dat deze situatie op heden niet langer representatief is voor haar. De verzoekende partij is op heden immers een begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Aan deze status zijn de nodige rechten een voordelen verbonden en het is haar verantwoordelijkheid om deze rechten af te dwingen bij de Griekse autoriteiten.

Waar zij verwijst naar haar eerder afgelegde verklaringen dat zij ook als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer werd van enkele incidenten met de politie (ibid., p. 9 en 12), dient er in navolging van de commissaris-generaal vastgesteld te worden dat zij naar aanleiding van haar ervaringen geen pogingen heeft ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Er kan ook niet blijken dat zij getracht heeft een klacht over deze situaties neer te leggen bij een ngo (ibid., p. 12). Er kan nochtans verwacht worden dat de verzoekende partij zich hieromtrent zou informeren en dat zij vervolgens stappen zou ondernemen om een klacht in te dienen. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat de Griekse autoriteiten haar niet zouden kunnen of willen beschermen tegen dergelijke incidenten.

9. Voorts voert de verzoekende partij geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Deze

motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

10. De hoge werkloosheidsgraad in Griekenland, waar de verzoekende partij naar verwijst in het verzoekschrift, betekent verder op zich niet dat haar situatie de hoge drempel van zwaarwichtigheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie bereikt. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval kan zijn, maar uit de informatie aangebracht door de beide partijen kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor de verzoekende partij om in haar levensonderhoud te voorzien.

11. Wat betreft de verwijzing van de verzoekende partij in het verzoekschrift naar de coronacrisis, toont zij niet aan dat de gevolgen van de COVID-19-pandemie in Griekenland (heden) een zodanig niveau zouden bereiken dat zij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan het risico van een onmenselijke of vernederende behandeling.

12. Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar de verzoekende partij in gebreke blijft. Door in het verzoekschrift louter haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen of deze te citeren, maakt de verzoekende partij dit niet aannemelijk.

13. De verwijzing naar internationale en Europese rechtspraak (stukkenbundel verzoekende partij, stuk 5) alsook naar rechtspraak van de Nederlandse Raad van State (stukkenbundel verzoekende partij, stukken 3 en 4) en voorgaande arresten van de Raad zelf, is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

14. Derhalve lijkt de verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard. Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

Waar de verzoekende partij in het verzoekschrift ingaat op de situatie in Palestina, dient er dan ook opgemerkt te worden dat zij hier niet dienstig naar kan verwijzen. Aangezien de verzoekende partij reeds over internationale bescherming in Griekenland beschikt, wordt haar situatie ten aanzien van Griekenland beoordeeld. Er wordt niet betwist dat de situatie in Gaza wel een psychologische impact kan hebben op de verzoekende partij (zie supra).

15. De verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt zou (kunnen) worden, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Zij maakt niet in concreto

aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. De verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoonst dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

16. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

17. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

18. Het aangevoerde middel lijkt ongegrond.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van 4 september 2025 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. Voor de algemene situatie in Griekenland verwijst ze naar het pleidooi in de 12de zaak op de rol en in verband met Gaza op de 13de zaak op de rol. Zelf kreeg ze geen bescherming in Griekenland, deze was niet efficiënt, ze werd er in elkaar geslagen door de politie in het opvangkamp. Ze botste op vele obstakels bij het zoeken naar een onderdak, zoals beschreven in de verslagen.”

Wat betreft de toestand in Griekenland wordt in het proces-verbaal bij de 12de zaak op de rol het volgende vermeld:

“(…) Ze verwijst naar de vorige dossiers aangaande de algemene situatie in Griekenland en naar haar 2 AN's inzake Griekenland dat al jaren problemen kent die enkel maar verergeren. Het door het CGVS gestelde vermoeden dat Griekenland de mogelijkheid heeft om mensen op te vangen wordt tegengesproken door de RSA-verslagen waarbij gesteld wordt dat er geen toegang is tot woonst/taallesen/medische zorgen/werk. Bovendien is er het probleem van discriminatie en racisme. Ze loopt het risico slachtoffer te worden van drugsbendes, uitbuiting door werkgevers zoals niet uitbetalen van het loon. Dit alles wordt mee georkestreerd door de Griekse staat: er is de versnipperde organisatie van de basisvoorzieningen zoals documenten nodig voor huisvesting en medische zorgen, waarbij 6 verschillende overheidsinstanties zijn betrokken; zelfs advocaten moeten betaald worden om een verblijfvergunning te bekomen. En zelfs als je documenten hebt ben je niet gerust, zo val je ook maanden zonder rechten bij verlies ervan. ADET wordt gedeactiveerd bij een niet-regelmatig verblijf in Griekenland: dit is zo in vele dossiers. Dit betekent geen sociale voorzieningen meer zoals toegang tot het Heliosprogramma. De lange procedure-behandeltijd in België door het CGVS draagt zo ook bij aan het ontoegankelijk worden van de voorzieningen waarop erkende vluchtelingen gedurende het 1ste jaar beroep kunnen doen. Ze volgt de technische manier van werken van het CGVS niet. De algemene situatie in Griekenland is niet onder controle. Ze wijst op de opgesmukte cijfers door Griekenland voor de Europese instanties waardoor een sfeer gecreëerd wordt dat de Griekse overheid wel in staat is om hulp te bieden quod non volgens verslag van RSA, de eerder neergelegde AN van het CGVS kan dan ook niet gevolgd worden dienaangaande [...].”

Wat betreft de toestand in Gaza wordt in het proces-verbaal bij de 13de zaak op de rol het volgende vermeld:

“(…) Ze wijst erop dat de Raad gezien haar volle rechtsmacht haar kan erkennen omwille van haar afkomst uit Gaza: er is geen tegenindicatie zoals een schending van het gemeenschappelijke asielstelsel als de Raad haar zaak ontvankelijk verklaart. (...)”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie en de aanvullende nota die zij ter zitting neerlegt, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 15 juli 2025.

In de beschikking van 15 juli 2025 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonde dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt.

Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) de verzoekende partij heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de Europese rechtspraak, (ii) haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 14 maart 2026, (iii) uit haar verklaringen in combinatie met de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie blijkt dat ze over een AFM beschikt, (iii) ze niet de intentie had om een duurzaam bestaan uit te bouwen, (iv) ze slechts een week of tien dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocument en paspoort Griekenland verlaten heeft en (v) ze slechts beperkte stappen heeft ondernomen om werk en huisvesting te vinden in Griekenland.

De verzoekende partij beperkt zich in haar vraag tot horen tot het naar voor brengen van eerder afgelegde verklaringen. Zo stelt ze dat ze geen bescherming heeft in Griekenland, ze op veel obstakels botst bij het zoeken naar onderdak, geen toegang heeft tot wonen, taallessen, medische zorgen en werk. Dit doet echter geen afbreuk aan de in de beschikking opgenomen gronden waaruit blijkt dat ze niet de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen.

Waar ze stelt dat ze in elkaar geslagen werd door politie in gevangenschap werd ze er in de beschikking op gewezen dat haar problemen met de Griekse politie niet langer representatief voor haar zijn daar ze op heden immers een begunstigde van internationale bescherming is met de vereiste verblijfsdocumenten. Aan

deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden en het is haar verantwoordelijkheid om deze rechten af te dwingen bij de Griekse autoriteiten.

Waar ze stelt dat er in Griekenland sprake is van racisme werd ze er in de beschikking op gewezen dat dit niet inhoudt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Waar ze stelt dat ze het slachtoffer gaat worden van drugsbendes en uitbuiting door werkgevers, brengt de verzoekende partij geen elementen bij waarbij ze concreet kan aantonen dat ze bij een terugkeer naar Griekenland hier het slachtoffer van gaat worden. Ze maakt verder geenszins op enige wijze aannemelijk dat ze bij eventuele problemen met drugsbendes of malafide werkgevers, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten.

Waar ze verder stelt dat uit het door haar neergelegde rapport blijkt dat haar verblijfsvergunning, gedeactiveerd wordt bij niet-regelmatig verblijf, blijkt dit niet uit de objectieve landeninformatie die ze toevoegt aan het administratief dossier. Uit het door haar neergelegde rapport blijkt dat een AMKA wordt gedeactiveerd bij het vervallen van een verblijfsvergunning en dus bij het einde van legaal verblijf (*RSA/PRO ASYL, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights", maart 2023, p.25*). De verblijfsvergunning van de verzoekende partij is nog geldig tot en met 14 maart 2026, waardoor niets aangeeft dat haar AMKA zou zijn vervallen. Andere informatie is niet vervat in het rechtsplegingsdossier. Waar ze verwijst naar de opgesmukte cijfers in het RSA-rapport, laat ze na dit te concretiseren op basis van de rapporten opgenomen in het rechtsplegingsdossier. Voorts heeft de verwerende partij geen aanvullende nota neergelegd zoals vermeld door de verzoekende partij in het betoog ter terechtzitting.

Aangezien verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. *In casu* ligt er immers geen ontvankelijk beschermingsverzoek voor zodat er geen verder onderzoek nodig is.

6. Bijgevolg wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS